

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

staaet for en meget stor Del af Landbruget. Skal der gennemføres en Lovgivning, som kan forbedre Landbrugets Stilling i Fremtiden i al Almindelighed, saa maa det, føler jeg mig overbevist om, være en Lovgivning, der først og fremmest tager Sigte paa Landbrugets Ejendoms-, Laane-, Rente- og Pantsætningsforhold. Hele dette store Problem for Landbruget er opstaaet ved, at jo højere Konjunkturerne har været gennem Aarene, des større er Landbrugets Gældsbyrde blevet, og des vanskeligere er det blevet for de paagældende Landmænd at klare Situationen, naar Nedgangstidene kom.

Det ærede Medlem sagde, at hans Parti havde den Opfattelse, at det store Landbrug havde betydet overordentlig meget for dansk Landbrug gennem Tiderne. Det kan være rigtigt nok, men jeg tror, det er længe siden, det har haft nogen nævneværdig Betydning, at vi havde en Række store Landbrug. Jeg tror, den Tid er forbi, da man kunde sige, at det fagligt og sagligt havde nogen Betydning for dansk Landbrug, at der var en Række store Landbrug. Det er efter min Mening af større Betydning, at vi faar Jorden ud paa flere Hænder, faar flere Mennesker beskæftiget, thi vi skaber bedre og lykkeligere Forhold i al Almindelighed ved Udstykning af de store Gaarde end ved at bibeholde dem, som de er.

Det ærede Medlem mente, at man i Stedet for det foreliggende Lovforslag, som heller ikke han kunde anbefale, skulde gennemføre en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, og han anførte til Forsvar for dette Forslag, at hans Partis Ordfører i Folketinget havde nævnt et Eksempel paa, hvilken Fordel denne Nedsættelse vilde betyde for en Landmand oppe i Thisted Amt. Jeg kan imidlertid sagtens anføre Eksempler paa, hvor ringe Betydning det har for en Række Landmænd, om man gennemfører en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, selv om man nedsætter dem til lad os sige Halvdelen af, hvad de er nu. Næppe nogen vil paa-staa, at Thisted Amt er mere kriserampt og vanskeligere stillet end f. Eks. Ringkøbing Amt; alle vil vist erkende, at Ringkøbing Amt hører til de Amter, hvor Landbruget er ramt allerhaardest, men i Ringkøbing Amt har man ikke tilnærmelsesvis de kommunale Ejendomsskatter, som man har saa mange andre Steder. Jeg skal ikke trætte Tinget med Eksempler, men kun nævne, at jeg kender en meget stor Kommune i Ringkøbing Amt, hvor Ejendomsbeskatningen kun udgør en Syvendedel af Kommunens Beskatning. Resten er per-

sonlig Skat. I en saadan Kommune vilde det være af meget ringe Betydning, om man gennemførte en Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Enhver ved jo, at det er langt den største Del — saa vidt jeg husker i Øjeblikket, er det ca. to Trediedele — af samtlige Landbrugets Ejendomsskatter, der indgaar gennem Kommuneskatter, der indgaar gennem Kommuneskatter, saa hvis man vilde opnaa noget af Betydning, maatte det ske gennem Kommuneskatterne. Naar Forholdene i det Amt, der hører til de aller-mest kriseramte, er, som jeg her har nævnt, altsaa at mange Kommuner kun faar en ringe Del af deres Skat gennem Ejendomsskatter, kan det ærede Medlem være vis paa, at det vilde give en mægtig Skuffelse den Dag, man fik gennemført en Lov som den, han ønsker.

Men der er en Del Mennesker, som har overordentlig stor Interesse i en Nedsættelse af Landbrugets Skatter, og det er Landbrugets Kreditorer, de Kreditorer, som har de sidste Prioriteter i Landbruget, handlende, Haandværkere, tidligere Ejendomsbesiddere, Familier, Spekulanter, som har handlet med Ejendomme o. s. v. Disse Mennesker har store Beløb indestaaende i Landbruget, Beløb, som med Hensyn til Sikkerheden er placeret saa langt ude, at det vilde betyde en uhyre Fordel for de paagældende Mennesker, om man fjernede en Del af Landbrugets Førsteprioriteter, nemlig Ejendomsskatterne. Det er derfor, der i Bykredse findes en hel Del Mennesker, som har stor Interesse i en saadan Lovgivning; det er indlysende, at hvis en stor Del af Landbrugets Førsteprioriteter blev fjernet, vilde disse Menneskers Tilgodehavender faa en langt mere sikker Stilling.

Det ærede Medlem gik meget stærkt imod Tilskud til Landbruget og sagde, at det slet ikke var den Vej, man skulde gaa, naar man vilde hjælpe Landbruget. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer: Hvilken principiel Forskel er der paa, om man nedsætter Ejendomsskatterne og lader det Beløb, de nedsættes med, betale af andre Skatteydere, eller man gennemfører en Lovgivning som den foreliggende, hvorved man paalægger Skatteyderne at betale 4—5—6 Mill. Kr. til Nedsættelse af Landbrugets Renter? Fra Statens Side bliver der Tale om det samme Tilskud, hvad enten man yder det i Form af en Lettelse af Ejendomsskatterne eller i Form af en Rentelettelse; men med Hensyn til Virkningerne er der en stor Forskel. Yder man Beløbet gennem en Skattelettelse, vil det betyde, at de større Landmænd faar det meste af det, og det vil de faa, uanset